

handle om Sagen og til at paakalde en lignende Forhandlingsvillighed fra anden Side. Jeg maa indrømme, at det viste sig, at man fra anden Side var villig til at forhandle, men det forekom mig, at man var meget lidet villig til i denne Forhandling at vise Imødekommenhed. Det staar derfor for mig saaledes, at naar vi i forrige Rigsdagssamling ikke fik et Resultat ud af dette Lovforslag, da var dette ikke Regeringens Skyld, den strakte sig tværtimod meget vidt, saa vidt, at det sikkert vilde have voldt den megen Vanskelighed, men dog vilde have været muligt, at føre Sagen igennem i det andet Ting. Regeringen indtog denne Stilling for at bringe Sagen til en lykkelig Udgang og vil selvfølgelig ogsaa ved denne Lejlighed søge at strække sig saa vidt som muligt i Forhandlingerne. Dog vil jeg ikke tilbageholde den Opfattelse, som jeg allerede lod komme til Orde ved Lovforslagets Fremsættelse, at jeg tror, det i denne Rigsdagssamling var rigtigt at arbejde med det Maal for Øje at søge at naa til et Fællesudvalg med Sagen —, for saa vidt som man ikke forinden skulde blive enig, hvad jeg dog tvivler om —, for at man derigennem kan faa en mere direkte Forhandling ikke blot mellem det ene Ting og Regeringen, men ogsaa mellem begge Tingene og Regeringen, som mulig kunde føre Sagen til Ende.

Jeg finder ikke, saaledes som Sagen nu foreligger, nogen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i den Side af Lovforslaget, der nærmest vedrører mig. Jeg skal blot endnu anbefale det foreliggende Lovforslag og udtale min fuldkomne Villighed til at forhandle og søge at naa et godt Resultat.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Efter at vi have hørt forskellige Talere udtale sig under denne Forhandling og hørt, at Standpunktet fra i Fjor væsentlig er fastholdt fra alle Sider, skulde man tro, at mit Indtryk nærmest var det, at vi i det hele stode paa det samme Standpunkt som i Fjor. Saaledes er det alligevel ikke. Mit Indtryk er, at vi have nærmet os et Skridt fremad mod en Ordning, som vi kunne være tjente med. Dette Indtryk har jeg ikke saa meget efter, hvad her er sagt, som efter, hvad der er foregaaet forud, navnlig gennem Forhandlinger i det kirkelige Udvalg. Derefter har jeg faaet det Indtryk, at vi ere et godt Stykke fremad mod en endelig Ordning, thi i det kirke-

lige Udvalg har der været Enstemmighed om forskellige Punkter, som der ogsaa i Dag meget lidt er faldet Udtalelser imod. Jeg skal saaledes nævne, at det kirkelige Udvalg enstemmig har udtalt sig for, at det bestaaende, som det nu er, kan man ikke blive ved. Det er sikkert, der er adskillige, som mene, at man kan blive ved det bestaaende og maaske i lang Tid, og saadanne Udtalelser have, i alt Fald Mand og Mand imellem, ogsaa paa Rigsdagen fundet Tilslutning, men det kirkelige Udvalg har enstemmig udtalt sig for, at som det er nu, kan det ikke blive ved, vi maa naa til en anden Ordning, og det har endogsaa meget stærkt udtalt sig derfor. Jeg tror, det er et Skridt fremad til denne Ordning. — Dernæst har det kirkelige Udvalg ogsaa enstemmig anbefalet forskellige Punkter i det foreliggende Lovforslag, som der tidligere i dette Ting har været ytre Modstand imod og i Dag ogsaa er fremkommet nogen Modstand imod. Det kirkelige Udvalg har enstemmig sluttet sig til Tanken om Ægteskabsforstandere. Baade det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) og det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) have haft Betænkelighed ved Ægteskabsforstandere, men det kirkelige Udvalg har ikke saadanne Betænkeligheder, det har sluttet sig enstemmig til Tanken derom og anbefalet at gaa til disse, og har navnlig, uanset hvilken Ordning man standsede ved, ønsket, at den juridiske Side af Sagen blev henlagt til disse Ægteskabsforstandere. Jeg tror, at ogsaa dette er et Skridt fremad mod en anden Ordning. — Det kirkelige Udvalg har ønsket, at Ægteskabsforstanderen skulde møde i Brudens Hjem, naar det ønskes, for at der kunde lægges saa faa Hindringer i Vejen som muligt for, at Ordningen kunde blive omtrent den samme som nu. Dette enstemmige Ønske er imødekommet i Lovforslaget, og jeg ser ingen Hindring for en yderligere Imødekommen i Retning af de Ønsker, der ere fremsatte af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), saaledes at det skulde være samme Dag, som Vielsen i Kirken finder Sted, at Ægteskabsforstanderen skulde være pligtig at møde. — Det kirkelige Udvalg har enstemmig ønsket, at Præsterne skulde stilles frit med Hensyn til Indvielsen af fraskiltes Ægteskab. Ogsaa dette Ønske er imødekommet i det foreliggende Lovforslag, og det glæder mig meget, at dette Ønske er imødekommet, jeg tror, man fra kirkelig Side vil vide at sætte Pris netop herpaa. — Der blev fra